

Som nævnt vil Justitsministeriet snarest udarbejde lovforslag om revision af retsplejelovens regler om ransagning og beslaglæggelse på grundlag af Strafferetsplejeudvalgets betænkninger herom. De foreslåede ændringer af reglerne om ransagning er således ikke udtryk for, at der hermed er gjort op med behovet for ændringer i disse regler, men er alene en midlertidig foranstaltning som følge af, at den planlagte revision af retsplejelovens bestemmelser om ransagning ikke som forudsat har kunnet fremsættes umiddelbart efter vedtagelsen af de nye regler om anklagemyndighedens struktur.

Til § 2

Efter de indtil den 1. oktober 1992 gældende bestemmelser om forsvarerbeskikkelse i sager om overtrædelse af færdselslovens § 53 om spiritus- og promillekørsel var forsvarerbeskikkelse obligatorisk i sager, der skulle behandles under medvirken af domsmænd, jf. retsplejelovens § 731, stk. 1, litra d), i sager, i hvilke der blev spørgsmål om fængselsstraf, jf. § 731, stk. 1, litra e), og i ankesager, jf. § 731, stk. 1, litra f). Samtidig fulgte det af de dagældende bestemmelser i retsplejelovens § 688, stk. 2, nr. 2, og § 692, stk. 2, nr. 2, at domsmænd som udgangspunkt ikke skulle medvirke i sager om overtrædelse af færdselslovens § 53 om spiritus- og promillekørsel – heller ikke i sager, som kunne medføre ubetinget frakendelse af førerretten.

Ubetinget frakendelse af førerretten i spiritus- og promillesager forekommer i praksis langt oftere i kombination med hæftestraf end med fængselsstraf. Som følge heraf og som følge af det ovenfor anførte om domsmænds medvirken, var retstilstanden før 1. oktober 1992 således den, at der i sager om overtrædelse af færdselslovens § 53, hvori der opstod spørgsmål om ubetinget frakendelse af førerretten, normalt ikke blev tale om *obligatorisk* forsvarerbeskikkelse. Derimod fulgte det af den dagældende bestemmelse i færdselslovens § 119, stk. 3, 4. pkt., at den tiltalte havde ret til at *begære* offentlig forsvarerbeskikkelse i sager, som angik overtrædelse af færdselslovens § 53, hvori der ikke medvirkede domsmænd.

Der var ved lovændringen ikke tilsigtet nogen ændring i forhold til den gældende retstilstand.

Den nye affattelse af bestemmelsen i færdselslovens § 119, stk. 4, nr. 2, indebærer imidlertid, at den tiltalte ret til at begære offentlig forsvarerbeskikkelse i sager om overtrædelse af færdselslovens § 53, som behandles uden medvirken af domsmænd, er begrænset til sager, hvor der *enten* bliver spørgsmål om betinget frakendelse af førerretten *eller* ikke bliver

spørgsmål om højere straf end bøde. Dette betyder, at der i tilfælde, hvor der er spørgsmål om hæftestraf og ubetinget førerretsfrakendelse, ikke i loven er udtrykkelig hjemmel for den tiltalte til at begære forsvarerbeskikkelse.

Efter bestemmelsen i retsplejelovens § 732 kan retten, såvel før som efter at tiltale er rejst, beskikke en offentlig forsvarer for den sigtede, når retten efter sagens beskaffenhed, sigtedes person eller omstændighederne i øvrigt anser det for ønskeligt, og sigtede ikke selv har skaffet sig bistand af en forsvarer.

For at afhjælpe den nævnte utilsigtede virkning af gennemførelsen af loven om anklagemyndighedens struktur for færdselslovens bestemmelser om forsvarerbeskikkelse foreslås det, at færdselslovens § 119, stk. 4, nr. 2, formuleres således, at retten til at begære offentlig forsvarerbeskikkelse gælder i alle sager, der angår overtrædelse af § 53, og hvor der ikke medvirker domsmænd. Dette indebærer, at retten til at begære offentlig forsvarerbeskikkelse gælder såvel i hæftesager, hvor der nedlægges påstand om ubetinget førerretsfrakendelse, som i sager, hvor der alene bliver tale om bødestraf eller betinget førerretsfrakendelse. Denne formulering indebærer endvidere en forenkling af bestemmelsen, idet tiltaltes adgang til forsvarerbistand – uanset strafpåstanden – alene beror på spørgsmålet om, hvorvidt domsmænd medvirker ved sagens behandling eller ej. Dette spørgsmål er reguleret i den umiddelbart forudgående bestemmelse i færdselslovens § 119, stk. 3.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 1993. Indbringes en sag for fogedretten inden dette tidspunkt, skal sagen i medfør af *stk 3* behandles efter de hidtil gældende regler. Det påhviler dog efter *stk. 4* fra lovens ikrafttræden fogedretten at yde bistemmelsen i *stk. 3* – finder anvendelse fra lovens ikrafttræden.

Retsplejerådet har foreslået, at Danske Lov 5. bog, 7. kapitel, artiklerne 6, 8-10 og 14 ophæves i forbindelse med gennemførelse af nye regler om brugeligt pant, jf. herved betænkningen s. 82 og 103.

Det er i den juridiske litteratur antaget, at udløsningsretten efter bestemmelsen i Danske Lov 5-7-14 ikke alene gælder i tilfælde, hvor en panthaver i fast ejendom ønsker at tage ejendommen til brugelighed, men også f.eks. når en panthaver ønsker ejendommen solgt på tvangsauktion. Bestemmelsen antages endvidere at finde analog anvendelse på pant i løsøre.

På denne baggrund finder Justitsministeriet det ikke hensigtsmæssigt at foreslå bestemmelsen i Dan-